

31.10.2014

Viite: Liikenne- ja viestintäministeriön lausuntopyyntö vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun lain muuttamisesta ja valtioneuvoston asetuksesta (7.10.2014, LVM/1518/03/2014).

VAHVASTA SÄHKÖISESTÄ TUNNISTAMISESTA JA SÄHKÖISISTÄ ALLEKIRJOITUKSISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMINEN

Liikenne- ja viestintäministeriö on pyytänyt valtiovarainministeriöltä lausuntoa vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun lain muuttamisesta ja valtioneuvoston asetuksesta.

Muutosesityksen lähtökohtana on varmistaa jokaiselle kansalaiselle mahdollisuus sähköisesti todennettuun henkilöllisyyteen ja sen käyttöön, vahvaan sähköiseen tunnistamiseen perustuvan palvelutuotannon kehittyminen ja sähköisen tunnistamisen markkinaehtoinen kehittyminen. Esityksen keskeiset muutokset koskevat lakiin lisättävää luottamusverkon määritelmää, henkilötietojen käsittelyn muuttamista siten, että tunnistuspalvelun tarjoajan ja sähköisiä allekirjoituksia tarjoavan toimijan tulee jatkossa vaatia henkilötunnus henkilön tunnistamiseksi sekä väestötietojärjestelmään tallennettujen tietojen käyttämistä siten, että tunnistuspalvelun tarjoajan ja sähköisiä allekirjoituksia tarjoavan varmentajan on hankittava ja päivitettävä tunnistuspalvelun tarjoamiseksi tarvitsemansa tiedot väestötietojärjestelmästä.

Liikenne- ja viestintäministeriö on lausuntopyynnössään pyytänyt valtiovarainministeriötä lausumaan erityisesti esityksen taloudellisista vaikutuksista. Esityksen taloudelliset vaikutukset riippuvat keskeisesti siitä, miten tehokkaasti sähköisten palvelujen tarjontaa ja kilpailua saadaan lisättyä.

Esitys on erityisen merkityksellinen julkisten sähköisten palveluiden kehittämisen kannalta. Lisäksi sähköisen tunnistamisen sääntely liittyy keskeisesti valtiovarainministeriön vastuulla olevaan rahoitusmarkkinoiden toimintaa ja pankkitoimintaa koskevan lainsäädännön kehittämiseen. Nykytilassa valtaosa sähköisestä tunnistamisesta tapahtuu verkopankkitunnusten kautta. Nykytilanne kytkee palveluiden käyttäjät tietyn pankin asiakkuuteen, mitä ei voida pitää kilpailu- ja kuluttajanäkökulmasta tarkoituksenmukaisena. Sähköisen tunnistamisen edullisuuden, luotettavuuden ja turvallisuuden edistäminen on toisaalta tarpeen pankki- ja maksupalveluiden kehittämisen kannalta.

Tunnistamispalveluja koskevan kilpailun avaaminen ja palveluiden saatavuuden varmistaminen

Periaatteellisena huomiona on syytä todeta, että lakiesityksen tavoite kilpailun lisäämisestä sähköisen tunnistamisen palvelujen suhteen on erittäin kannatettava. Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan ehdotetut toimenpiteet jäävät kuitenkin merkittävän puutteelliseksi tavoitteen saavuttamisen kannalta.

Lakiesityksen perusteluissa tuodaan esille, että sähköisen tunnistamisen palveluja tarjotaan tällä hetkellä lähinnä muiden palvelujen, käytännössä pääsääntöisesti pankkipalveluiden, oheistuotteena. Arviomme mukaan on epätodennäköistä, ettei yksinomaan lakiesityksessä perustettavaksi ehdotetun luottamusverkoston rakentaminen toisi markkinoille riittävästi uusia, oheispalveluista riippumattomia tunnistamispalveluita, eikä turvaisi käyttäjien mahdollisuutta valita vapaasti sähköistä tunnistamispalvelua tuottava palveluntarjoaja.

Nykyinen toimintamalli sitoo palvelun käyttäjän tehokkaasti tietyn palveluntarjoajan asiakkuuteen. Sähköinen tunnistaminen on tällä hetkellä pääosin muun palvelun oheistuote. Palveluntarjoajilla on tämän vuoksi varsin rajatut kannustimet vapaaehtoisesti edistää sellaista kehitystä, jossa kuluttaja ei samalla sitoutuisi palveluntarjoajan varsinaisen päätuotteen asiakkuuteen. Tämän kytköksen purkamiseksi olisi lakiesityksen jatkovalmistelussa selvitettävä vaihtoehto, jossa lain kaikki tarkoittamat, luottamusverkoston jäsenyyden kriteerit täyttävät sähköisen tunnistamisen palvelut tulisi hyväksyä tunnistamismuotona luotettavaa sähköistä tunnistamista edellyttävissä palveluissa.

Sähköinen tunnistaminen on tietoyhteiskunnassa toimimisen kannalta keskeinen peruspalvelu. Lakiesityksen tavoitteena on, että kansalaisen hallussa olevalla sähköisellä tunnistamisvälineellä voitaisiin asioida kaikissa sellaisissa yksityisen sektorin palveluissa, jotka edellyttävät luotettavaa tunnistamista ja julkisen sektorin palveluissa. Kun lakiesityksen lähtökohtana on, että sähköisen tunnistamisen palvelut tuotetaan yksityisen sektorin kaupallisena toimintana, on tärkeää varmistaa, että kaikilla Suomessa sähköisiä palveluja käyttävillä on myös tosiasiallisesti mahdollisuus saada tunnistamisväline käyttöönsä.

Lakiesityksen jatkovalmistelussa tulisikin selvittää vaihtoehto, jossa lain tarkoittamaa vahvaa sähköistä tunnistamista tarjoaville palveluntarjoajille asetettaisiin lakisääteinen vaatimus palvelun tarjoamisesta kuluttaja-asiakkaille. Tällainen lakisääteinen sopimuspakko vastaisi esimerkiksi vakuutusyhtiöille eräiden lakisääteisten vakuutusten osalta säädettyä velvollisuutta vakuutuksen myöntämiseen tai talletuspankkitoimintaa harjoittaville luottolaitoksille asetettua velvollisuutta perusmaksutilipalvelun tarjoamiseen.

Rahanpesulainsäädännön huomioiminen

EU:n direktiivissä (2005/60/EY) rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarcoitukseen sekä terrorismin rahoitukseen (*rahanpesudirektiivi*) säädetään OECD:n alaisen hallitusten välisen Financial Action Task Force -yhteistyöelimen (FATF) suositusta vastaavasti siitä, että ilmoitusvelvollisen on asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttääkseen tunnistettava asiakas ja todennettava tämän henkilöllisyys luotettavasta ja riippumattomasta lähteestä peräisin olevien asiakirjojen tai tietojen perusteella. Vastaava velvoite sisältyy neuvoteltavana olevaan uuteen rahanpesudirektiiviin. Rahanpesudirektiivin 13 artikla mahdollistaa asiakkaan etätunnistamisen, mutta tällöin on toteutettava riittäviä toimenpiteitä asiakkaan henkilöllisyyden varmistamiseksi (tehostettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus).

Suomessa rahanpesudirektiivi on saatettu kansallisesti voimaan rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetussa laissa (503/2008) (*rahanpesulaki*) ja asiakkaan tunnistaminen ja henkilöllisyyden todentaminen sen 7 §:ssä. Lähtökohtaisesti tunnistaminen on tehtävä siten, että asiakas tai tämän puolesta toimiva on läsnä tunnistamista tehtäessä. Etätunnistaminen on mahdollista rahanpesulain 18 §:n nojalla silloin, kun ilmoitusvelvollinen todentaa asiakkaan henkilöllisyyden vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (617/2009) tarkoitetulla tunnistusvälineellä tai laatuvarmenteella taikka muun sähköisen tunnistamistekniikan avulla, joka on tietoturvallinen ja todisteellinen.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan ehdotettu tunnistusvälineen hakijan ensitunnistaminen henkilökohtaisesti (ehdotettu 17 §, laki vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista) täyttää edelleen rahanpesulaissa etätunnistamisesta säädetty edellytykset.

Suomalainen henkilötunnus sähköisen tunnistamisen edellytyksenä

Työryhmän ehdotus, jonka mukaan vahvan sähköisen tunnistusvälineen myöntämisen perusteena on suomalainen henkilötunnus, saattaisi tosiasiasa rajoittaa tulevaisuudessa pankkipalveluiden saatavuutta, jos pankkien nykyinen TUPAS-järjestelmä korvautuisi tulevaisuudessa luottamusverkostoon perustuvalla järjestelmällä ja tunnisteella. Turvapaikanhakijoiden ja Suomessa jo asuvien ulkomaalaisten henkilöllisyyden osoittamista pankki- ja muussa asiointissa on selvitetty sisäministeriön Turvapaikanhakijan asiointikorttia selvittäneessä työryhmässä (mm. sisäministeriön julkaisu 46/2012).

Pankkipalveluiden saatavuuden osalta kiinnitämme huomiota siihen, että direktiivissä 2014/92/EU maksutileihin liittyvien maksujen vertailukelpoisuudesta, maksutilien siirtämisestä ja mahdollisuudesta käyttää perusmaksutilejä 16 artiklassa säädetään jäsenvaltioille velvollisuus varmistaa, että kaikki tai riittävän moni luottolaitos tarjoaa kuluttajille perusmaksutiliä, jotta kaikille kuluttajille niiden alueella taataan mahdollisuus käyttää sellaista, ja jotta estetään kilpailun vääristyminen. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että unionissa laillisesti asuvilla kuluttajilla, myös kuluttajilla, joilla ei ole pysyvää osoitetta, turvapaikanhakijoilla sekä kuluttajilla, joille ei ole myönnetty oleskelulupaa mutta joiden poistaminen maasta on oikeudellisten tai tosiasiallisten syiden vuoksi mahdotonta, on oikeus avata jäsenvaltion alueella sijaitsevan luottolaitoksen ylläpitämä perusmaksutili ja oikeus käyttää tällaista tiliä. Tätä oikeutta on sovellettava kuluttajan asuinpaikasta riippumatta. Suomessa ei ole vielä aloitettu direktiivin kansallista täytäntöpanoa.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan jatkovalmistelussa olisi selvitettävä, miten sähköisen tunnistamisen palvelut voidaan järjestää myös henkilöille, joilla ei ole suomalaista henkilötunnusta.

Varautuminen poikkeusoloihin ja huoltovarmuus

Valtioneuvoston 5.12.2013 antamassa päätöksessä huoltovarmuuden tavoitteista (857/2013) on korostettu tieto- ja viestintäjärjestelmien kriittisyyttä yhteiskunnan elintärkeiden toimintojen turvaamisen kannalta. Kiinnitämme huomiota siihen, että lakiesityksessä ei ole käsitelty sähköisen tunnistamisen palveluiden turvaamista poikkeusoloihin varautumisen ja huoltovarmuuden näkökulmasta. Kun esityksen tavoitteena on edistää ja laajentaa sähköisen tunnistamisen käyttöä, olisi jatkovalmistelussa tarpeen selvittää miten näiden järjestelmien toimivuus turvataan erilaisissa häiriötilanteissa, kun palvelut tuo-

tetaan yksityisten yritysten toimesta. Tältä osin olisi syytä kiinnittää huomiota yhdenmu-
kaisuuteen muualla lainsäädännössä kriittisiä tietojärjestelmiä ylläpitäville ja käytäville
yrityksille asetettuihin varautumisvelvoitteisiin.

Esityksen taloudelliset vaikutukset, erityisesti vaikutukset kuntatalouteen

Oikeusministeriön ohjeen 'Säädösehdotusten vaikutusten arviointi' (oikeusministeriön
julkaisu 2007:6) mukaan kuntatalouden taloudellisten vaikutusten tarkastelussa (kuntien
ja kuntayhtymien tai niiden liikelaitosten tuloihin ja menoihin), tulee erityisesti ottaa
huomioon kuntien itsehallinnolliseen asemaan liittyvät periaatteet sekä ne erityistyyppi-
set menettelytavat, joita noudatetaan päätettäessä kuntatalouteen vaikuttavista hankkeista.
Peruskysymyksenä taloudellisten vaikutusten arvioinnissa on se, mitkä ovat ehdotuksen
vaikutukset kuntien tuloihin ja menoihin sekä miten eri kuntaryhmissä on tosiasialliset
taloudelliset mahdollisuudet vastata ehdotetuista velvoitteista. Oikeusministeriön ohjeen
mukaisesti taloudellisia vaikutuksia on pyrittävä arvioimaan euromääräisinä. Jos määräl-
linen arviointi ei ole mahdollista, on arvioitava vaikutusten suuruusluokkaa ja todennä-
köistä vaihteluväliä. Jos taloudellisia vaikutuksia ei voida säädösvalmistelun yhteydessä
arvioida määrällisesti, vaikutusten muodostumista, niihin vaikuttavia tekijöitä, vaikutus-
ketjuja, vaikutusten suuntaa ja suuruusluokkaa on arvioitava laadullisesti. Tämä koskee
erityisesti erilaisia välillisiä vaikutuksia.

Vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annetun lain koh-
teena on vaatimusten määrittäminen vahvalle sähköiselle tunnistamiselle ja sähköisille
allekirjoituksille sekä niihin liittyvien palveluiden tarjoamiselle. Liikenne- ja viestintä-
ministeriön esityksessä lain muutoksen taloudelliset vaikutukset on arvioitu euromääräi-
sinä ainoastaan sähköisen tunnistamistapahtumien kustannusten osalta. Tunnistaminen ja
sähköinen allekirjoitus ovat kuitenkin viranomaisten palvelutoimintaa tukevia toiminnal-
lisuuksista, joihin kohdistuvat muutokset vaativat yleensä varsinaisten palveluiden ja
palvelutuotantoprosessien muuttamista.

Ehdotuksessa esitettyjen muutosten on arvioitu mahdollistavan julkiselle hallinnolle koh-
distuvina hyötyinä sähköisen tunnistuspalvelun kilpailuttamismahdollisuuden ja sen
kautta tunnistustapahtumien yksikköhinnan laskun. Ehdotus loisi pohjan myös hallinnol-
listen tehtävien vähentymiselle, kun julkisen hallinnon ei tarvitsisi solmia lukuisia sopi-
muksia eri tunnistuspalvelun tarjoajien kanssa. Esityksen mukaan nämä johtaisivat esi-
merkiksi tunnistuspalveluiden käyttömäärien kasvuun, kun uusien sähköisten palveluiden
käyttöönotto yksittäisillä viranomaisilla helpottuu (ml. kunnat). Edellä esitettyjen hyöty-
jen taloudellinen arviointi ei ole mahdollista nyt lausunnolla olevan esityksen pohjalta.
Arvioinnin toteuttamiseksi esityksen jatkovalmistelussa tulisi esittää nykyisen toiminta-
mallin kustannukset hyötyinä esitettyjen kohteiden osalta sekä kuvata miten ehdotettu
toimintamalli tulisi muuttamaan nykytilannetta.

Lakiesityksessä perustettavaksi esitettävän luottamusverkoston tosiasialliset taloudelliset
vaikutukset kuntatalouteen liittyvät niihin rajapintoihin ja käytäntöihin, joilla tunnistus-
palveluja myydään sähköisten palveluiden tarjoajille. Esityksen mukaan näistä säädettäi-
siin tarkemmin valtioneuvoston asetuksessa. Luonnoksessa valtioneuvoston asetukseksi
luottamusverkoston ohjeista näiden rajapintojen ja käytäntöjen määrittely osoitetaan siir-
tohinnoittelua lukuun ottamatta tehtäväksi luottamusverkoston jäsenten välisin sopimuk-
sin. Edellä esitetty aiheuttaa sen, ettei esityksen perusteella ole mahdollista arvioida
muun muassa kuntien nykyisten sähköisten palveluiden muutostarvetta ja muutoksesta
aiheutuvia kustannuksia. Siltä osin, kun esityksen tarkoittamat muutokset edellyttävät
muutoksia viranomaisten käyttämiin järjestelmiin tulisi esityksen jatkovalmistelussa ar-
vioida näitä välillisiä taloudellisia vaikutuksia, ainakin niiden suuruusluokan osalta.

Esityksessä ei ole myöskään perusteltu sitä, miten esitetyt muutokset edistäisivät julkisen sektorin palveluarkkitehtuurin käyttöönottoa. Tunnistuspalveluiden käytön tulisi olla lähikohtaisesti mahdollista teknologiariippumattomasti, kunhan vain käytön mahdollistava toiminnallisuus sekä riittävä tietoturvallisuus ja tietosuojat pystytään toteuttamaan. Mikäli viranomaisten tunnistuspalveluiden käyttö kuitenkin mahdollistetaan vain kansalliseen palveluarkkitehtuuriin sisältyvän palveluväylän avulla, tulisi kustannusvaikutusten osalta arvioida, tunnistamiseen liittyvien kustannusten lisäksi, myös kunnille ja valtion viranomaisille palveluväylään liittymistä aiheutuvat välittömät ja välilliset kustannukset, arviointi oikean laajuuden saavuttamiseksi.

Vaikutukset viranomaisten tehtäviin

Esityksen vaikutusarviointia koskevassa osuudessa on esitetty, että väestötietojärjestelmään tehtävien kyselypyyntöjen määrän kasvu voi tulevaisuudessa edellyttää Väestörekisterikeskuksen tietojärjestelmiltä lisäkapasiteettia, mutta nykyisen kapasiteetin arvioidaan riittävän esitettävien muutoksien ja palveluiden toteuttamiseen. Tarkempia arvioita ehdotuksen vaikutuksista Väestörekisterikeskuksen toimintaan ei ole tehty.

Esityksessä ehdotetaan kuitenkin muutettavaksi väestötietojärjestelmään tallennettujen tietojen käyttämistä siten, että tunnistuspalvelun tarjoajan ja sähköisiä allekirjoituksia tarjoavan varmentajan on hankittava ja päivitettävä tunnistuspalvelun tarjoamiseksi tarvitsemansa tiedot väestötietojärjestelmästä. Tunnistuspalvelun tarjoajan on myös tarkastettava jokaisen tunnistustapahtuman yhteydessä Väestörekisterikeskuksen ylläpitämästä palvelusta, että henkilön yksilöivä tieto on käytössä.

Valtiovarainministeriön näkemyksen mukaan esityksessä ei ole riittävällä tavalla selvitetty, miten näiden uusien tarkastusvelvollisuuksien toteuttaminen voidaan varmistaa väestötietojärjestelmän käytettävyyden näkökulmasta. Valtiovarainministeriön käsityksen mukaan väestötietojärjestelmän käyttäminen sähköisessä tunnistamisessa esityksen mukaisella tavalla saattaa edellyttää merkittäviäkin tietojärjestelmämuutoksia. Nämä mahdollisesti väestötietojärjestelmän käytettävyyteen ja näin ollen myös Väestörekisterikeskuksen tehtäviin vaikuttavat muutokset on selvitettävä ehdotuksen jatkovalmistelussa ja esitettävä hallituksen esityksen perusteluissa.

Esityksessä todetaan esitettyjen muutosten lisäävän jossain määrin Viestintäviraston työmäärää. Ehdotuksessa ei kuitenkaan arvioida tarkemmin tästä aiheutuvia taloudellisia vaikutuksia. Tältä osin valtiovarainministeriö toteaa, että mahdolliset lisäkustannukset tulee hoitaa vahvistetun menokehyksen puitteissa.

Taloudelliset vaikutukset Väestörekisterikeskuksen toimintaan

Valtiovarainministeriön toteaa, että esitys on hyvin puutteellinen niiltä osin, kuin siinä ei ole arvioitu ehdotuksen taloudellisia ja toiminnallisia vaikutuksia Väestörekisterikeskuksen toimintaan. Esityksessä Väestörekisterikeskukselle aiheutuvat taloudelliset ja toiminnalliset vaikutukset on arvioitu ainoastaan mainintana mahdollisesti väestötietojärjestelmän toimintavarmuuden turvaamiseksi tarvittavasta lisäkapasiteetista. Tulevien vuosien taloussuunnittelua ja talousarviovalmistelua varten lainsäädännön muutoksen tuomien Väestörekisterikeskuksen viranomaisvelvoitteiden toteuttamisen vaatimat resurssit tulee määrittellä esityksessä yksityiskohtaisesti ja oikeasuuntaisesti sekä osoittaa kuinka muutosten rahoitus on tarkoitettu järjestää. Valtiovarainministeriö toteaa, että edellä tarkoitettujen vaikutusten selvitettävä ehdotuksen jatkovalmistelussa ja esitettävä hallituksen esityksen perusteluissa.

Luonnos valtioneuvoston asetukseksi vahvan sähköisen tunnistuspalvelun tarjoajien välisen luottamusverkoston ohjeista

Ehdotettu valtioneuvoston asetus vahvan sähköisen tunnistuspalvelun tarjoajien välisen luottamusverkoston ohjeista sisältää useita ehdotuksen tavoitteiden toteutumisen kannalta tärkeitä määräyksiä, kuten 1 § 2 momentissa ehdotettu tunnistusvälineen liikkeellelaskijalle asetettu kieltö estää oman välineensä hyödyntämistä tunnistustapahtumassa tai 2 §:ssä määritelty siirtohinnoittelun enimmäiskorvaus. Näitä säännöksiä voidaan pitää erittäin kannatettavina.

Kiinnitämme kuitenkin huomiota siihen, että asetusehdotuksen 3 §:n määräyksiin, jotka koskevat vastuunjako luottamusverkoston jäsenten kesken. Vahingonkorvausvastuuta koskevat kysymykset kuuluvat lainsäädännön alaan. Esityksen perusteella on jossain määrin epäselvää, onko luottamusverkoston jäsenten välisestä vastuunjaosta asianmukaista säätää esitetyssä laajuudessa asetuksessa, vai tulisiko vastuunjako koskevat määräykset siirtää kokonaan tai osittain lakiin. Jatkovalmistelussa olisi syytä kiinnittää huomiota asian tarkempaan valtiosääntöoikeudelliseen arviointiin, varsinkin kun lakiehdotuksen 12 a § 5 momentin asetuksenantovaltuudessa vastuunjakokysymyksiin viitataan vain hyvin suppeasti (yhellä sanalla).

Lakiteknisestä näkökulmasta valtiovarainministeriö kiinnittää huomiota asetusehdotuksen 1 § 1 momentin ensimmäiseen virkkeeseen ”[l]uottamusverkoston jäsenet sitoutuvat toimimaan yhteistyössä ja sopivat erikseen yhteistyön toteuttamisesta”. Käsitteemme mukaan luottamusverkoston jäsenten yhteistyövelvoite perustuu suoraan lakiesityksen 12 a §:n 4 momentin määräykseen, ei asetukseen perustuvaan ”sitoutumiseen”. Virke tulisi poistaa, tai muuttaa viittaukseksi lakiesityksen 12 a §:n 4 momenttiin. Lisäksi olisi syytä arvioida, tulisiko jäsenten velvollisuus yhteistyöstä sopimiseen todeta (asetuksen sijaan) lakiesityksen 12 § 4 momentissa.

Teknisenä huomiona valtiovarainministeriö toteaa myös, että asetusehdotuksen 2 § 1 momentin ensimmäisessä virke on ristiriidassa lakiesityksen 12 a §:n 3 momentin määräyksen kanssa. Lakiesityksen mukaan ”välitettävästä tunnistustiedosta tulee suorittaa lähettäjälle korvaus”. Asetusehdotuksessa sen sijaan todetaan, että ”välitettävästä tunnistetiedosta voidaan suorittaa lähettäjälle korvaus”.

Valtiosihteerin kansliapäällikkönä poissa ollessa:
Alivaltiosihteerinä

Tuomas Saarenheimo

Neuvotteleva virkamies

Jaakko Weuro

Jakelu	Liikenne- ja viestintäministeriö Olli-Pekka Rissanen / sähköisen tunnistamisen työryhmän puheenjohtaja Markus Rahkola / sähköisen tunnistamisen työryhmän sihteeri
Tiedoksi	Rahoitusmarkkinaosasto Kunta- ja aluehallinto-osasto Budjettiosasto JulkICT-toiminto